מינסו עדיפי מיניה וכו'. לחידי דגרירת בעלמא קמני הכא ומילתא בחפי נפשה היא וכרוב ספרים ליכא כאמור: **מ"ע מיבעוט**. דכתיב לבל תחדה גדולה נפלה עליהם: **לעתו**. לגלוג: **כמקום שפטפט**. דלא מצי קרי: **ליפא סכי**. לתת כלומר לך מלך העזים והגיחכי: מ"ס שכתיבת למרבה המשרה מרום תורה אור

[פגילה ג:] לכך נסתם לומר נסתמו הדברים שמעו במחשבה ולא נעשה ל"ל אינהו עדיפי מינה דאינהו נביאי ואידו לאו נביא ואיתי עדיף מיניה דאידו חזא ואינהו לא חזו וכי מאחר דלא חזו, מאי מעמא איבעות? אע"ג דאינהו לא חזו מידי מזליידו חזי, אמר רבינא ש"מ האי מאן דמבעית אף על גב דאיהו לא חזי, מזליה חזי, מאי תקנתיה? *לינשוף מדוכתיה ארבעה גרמידי צי נמי ליקרי קרית שמע, ואי קאי במקום המטופת לימא הבי "עיזא דבי טבחא שמינא שמינא". "למרבה המשרה ולשלום אין קץ וגו'" א"ר תנחום: דרש בר קפרא בציפורי-מפני מה כל מ"ם שבאמצע תיבה פתוח "וזה סתום? ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח וסנחריב גוג ומגוג-אמרה מדת הדין לפני הקב"ה: "רבש"ע ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך לא עשיתו משיח, חזקיה שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך תעשהו משיח? לכך נסתתם, מיד פתחה הארץ ואמרה לפניו "רבש"ע אני אומרת לפניך שירה תחת צדיק זה ועשהו משיח" פתחה ואמרה שירה לפניו שנאמר "מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק" וגו' אמר שר העולם לפניו: רבש"ע צביונו עשה לצדיק זה, יצאה בת קול ואמרה "רזי לי רזי לי, אמר נביא אוי לי אוי לי עד מתי, יצאה בת קול ואמרה "בוגדים בָּגָדו" ובוגד בוגדים בָּגָדו" ואמר רבא ואיתימא ר' יצחק *עד דאתו בזוזי ובזוזי דבזוזי. משא דומה אלי קורא משעיר שומר מה מלילה שומר נטף מה מלילה ונו' *ואמר ר' אלעזר א"ר תנחום נתן ליה מלאך המות לשלמה ארבעה גרמידי ואמרו ליה מה אתה יכול לעשות לנו אמר להם אני אין לי יכולת אלא בשלשה דברים שנאמר "הנה מטתו שלשלה לו" וגו' א"ר יוחנן מלמד שכל אחד ואחד מהם היה מחזיק ששים גבורים שנאמר "ששים גבורים סביב לה" וגו' ואמרו לו "שומר מה מלילה שומר מה מלילה [א]אמר שמר אתא בקר וגם לילה, אם תבעיון בעיו שובו אתיו" תנא משום רבי פפיים נגאי הוא לחזקיה וסייעתן שלא אמרו שירה עד שפתחה הארץ ואמרה שירה שנא' "מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק וגו'" כיוצא בדבר אתה אומר "ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם" תנא משום רבי פפיים נגאי הוא למשה וששים ריבוא שלא אמרו "ברוך" עד שבא יתרו ואמר "ברוך ה'", "ויחד יתרו רב ושמואל רב אמר שהעביר חרב חדה על בשרו ושמואל אמר שנעשה חרודים חרודים כל בשרו אמר רב* [ב]היינו דאמרי אינשי "גיורא עד עשרה דרי לא תבזה ארמאי קמיה" "לכן ישלח האדון ה' צבאות במשמניו רזון" "מאי "במשמניו רזון" אמר הקב"ה יבא חזקיהו שיש לו שמנה שמות ויפרע מסנחריב שיש לו שמונה שמות: "חזקיה רבתיב "כי ילד יולד לנו בן ניתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום, ואיבעי חזקיה שחזקו יה דבר אחר חזקיה שחזק את ישראל לאביהם שבשמים סנחריב דכתיב ביה [ג]"תגלת פלאסר "פלנאסר "שלמנאסר "פול "סרגון (סרגין) "אסנפר רבא ויקרא, והאיבא סנחריב? שסיתתו ריב רבב אחר שסח וניחד דברים כלפי מעלה א"ר יוחנן מפני מה זכה אותו רשע לקרותו 'אסנפר רבא ויקרא'? מפני שלא סיפר בגנותה של ארץ ישראל שנאמר "עד בואי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם" רב ושמואל חד אמר מלך פקח היה וחד אמר מלך טיפש היה למאן דאמר מלך פקח היה "אי אמינא לדו עדיפא מאריכו אמרו קא משכרת" למאן דאמר מלך טיפש היה אם כן מאי רבותיה; להיכא אגלי להו? מר זוטרא אמר לאפריקי ורבי תנינא אמר 'להרי סלוג' אבל ישראל ספרו בגנותה של ארץ ישראל כי מטו 'שוש' אמרי שויא כי ארעין, כי מטו 'עלמין' אמרו 'בעלמין', כי מטו 'שוש תרי' אמרי על חד תרין "ותחת כבודו [יוקד] יוקד ביקוד אש" א"ר יוחנן תחת כבודו ולא כבודו ממש *כי הא דרבי יוחנן קרי ליה למאני "מכבדותי" *רבי אלעזר אמר תחת כבודו ממש כשריפת בני אהרן מה להלן *שריפת נשמה וגוף קיים אף כאן שריפת נשמה וגוף קיים, תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה פרעה שחרוף בעצמו נפרע הקב"ה ממנו בעצמו סנחריב שחרוף

יונן לא נגזר לבני עד שר שטס: **שמיוק ישראל**. המעסקין בתורה כדלקמן: **פגלת פלאסר**. שם לחד הוא דכתיב בימי פקח בן רמליה ת"פ תגלת פלאסר מלך אשור: **למסגר חד רבתי ויקירתי** חד: **כלפי מעלה**. כדלקמן שחירף ע"י מלאך: **אל ארץ כמרנכם**. ולא למר מוטבת מארנכם: **קפ משקרת**. שהרי אין ארץ משולה לימה ולכן לא אמר מוטבת מארנכם: **ליפא פגליפו**. שהחריב לעשרת השבטים דכתיב (מלכים ב יח) ויוסף בחלח וכחבור נהר גוזן וערי מדי, הי ניהו לאותן מקומות: **אבל ישראל**. כי תגליפו שהחריב ספרו בגנותה של ת"י דכי ממו לאותו מקום שמשו שום תימרו שויא לארעין, וזאת אותן שויא לארעין, וכשבאו למקום שמשו 'עלמין' אמרו כי עלמין זה המקום שהוא לירושלים שנקראת בית עולמים: **כשבאו למקום שמשו שוש אמרי אמרו** על מד ארץ. כלומר זה יפה פי שנים כמקומו ועל שם כך נקראו כל אותן מקומות כך: **ס"נ ממש כבודו ולא כבודו ממש**. דכבודו ממש משמע בשרו ונופו, תחת כבודו משמע תחת הגוף, והכבר לומר כשמה שבתוך הגוף והשתא תמר תחת כבודו ולא כבודו ממש=כשמה שבתוך הגוף ולא תלי כבודו הייט בגדיו דתחת בגדיהם נשרפו וכי היה דרבי יוחנן וכו' דכל הגוף נשרף תחת הבגדים ולא גרסי' תחת כבודו ולא תחת כבודו ממש דמשמע דמקרא נפקא לזה דהתי 'תחת כבודו' לא תחת כבודו ממש ומהיכא תיפוק ליה דהתי, לכל השתא דדרשת בעלמא דריש ליה: **ממש כבודו ממש**. תחת גופו ממש שהגוף קיים וכשמה נשרפת: **בעלמו**. הוא עלמו ולא ע"י אליה ליה היה כיוצא כל כך ולכך הקב"ה כמו כן נפרע ממנו בעלמו ולא נתביים כל כך לחיט דומה מתביים מן הגדול למתביים מן הקטן: על

[א]עם שומר מה מלילה. [ב]שם תמר כיב' לה מתחי נוקי כן ני' רב"י: [ב] שם תמר כג · כ"ב ספא: [ג] שם תגלת פלאסר · כ"ב פלאסר פלנאסר וזה סדרן סול תגלת פלאסר (מ"ב טו) תגלת פלאסר (שם טז) תגלת פלנאסר תגלת פלנאסר(דה"י ה)שלמנאסר סנחרון (מלכים ב יח) וכוזה ג"כ למה שכתב רש"י בדה"י (שם)

גליון השי"ס

רש"י ד"ה גיוסא וכו' נלע"ד עפ"י הוה . ובנחמי פרשת יתבו דעבדה דוכרוה ממלכים כן מס עד יתבו:

נוסח הסיום

חסרים בכ"י מינכן (מיוחס לאחר ר"ת) ובדפוסים הראשונים

מהדה

דומים מוגה בדפוסים הנ"ל

* ה"א מיתי ליה מדכתיב "ואומר כי לי כל חית היער בהמות בהרי אלף" "כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף"

[כתובות קיג: סיכום כתים שודדים על מרן יצחק ובתים שהדים מתרים ושודדים כמשודדים ויצחק שמחק. עיין כערך מז ד"]

מהנה

דברי ר' פנ"ס "ענגי...שלשו אמרו..."

כיוצא מיתת רב ספא

נושא (בד 13.).

סנהדרין

ט באו לנצחו את ירושלים מ"ב ב) מפלת 3 באו עזרא ד 3 שיתתו

מהנה

ר' מלכיאל אות סתרים הי' טפי - שוו-חכם באה שאמר "ולקחתי אותכם אל ארץ כארצכם"

[סנה קיג:]

[ועי' סיטה(תוס') בשנה קיג: מרמה שם בגמרא ובספרי"י דסתם שינויים גדולים בלשון ובגרס, מתרגמין ישוב למתר]